

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

LXI. Obumbrâsti super caput meum, in die belli. Psal. 139. v. 8.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

ridiè certamen rediens, longè ulterius, quàm Vasco, penetravit, non quidem ex jactantiâ, sed tacito prorsus nomine, haud dissimilem charitam muro alicui affigens, his scriptam litteris: *Huc non pervenit Vasco Fernandez.*

Eundem planè in modum, cùm Sancti cujusdam viri comendamus encomia, dicere solemus e.g. *Huc pervenit Augustinus*, ad gradum nimirum, quo Doctorum Doctor, & Sanctorum Patrum magnus est Pater. quò pervenit Franciscus? pervenit ad impressa sibi Sacratissima Christi vulnera. quò Benedictus? pervenit, ut esset *omnium Monachorum Pater, & Dux*: imò eò pervenit, ut in mortalì etiamnum vitâ, admitteretur ad ipsum DEI, omnia creantis, conspectum. quò Bernardus? pervenit ad tangenda ore suo ipsius Deiparæ Sacratissima ubera, ex quibus distuens lac in os ejus intravit, quò Paulus? ad tertium certè penetravit cœlum. quò Joannes? ad Christi ipsius pervenit pectus, & ad nomen filij Matris ejus. quin etiam ille alius Joannes quò pervenit? ad eam certè dignitatem, ut dicat DEI Filius: *Inter natos mulierum non surrexit major Joanne Baptista.* Matth. I. I. v. II. cùm & in utero matris Sanctificatus fuerit: & huc pervenit Joannes Baptista: huc

respectivè Evangelista: Paulus, Benedictus, Bernardus, Franciscus, &c. at cùm de Matre DEI, sine labe conceptâ loquimur, non debemus dicere: *Huc pervenit MARIA*, sed dicendum: *Huc nemo pervenit, quo MARIA.* vel si placet Chronographicè, dicere poterimus: *Quo Deipara Concepta, nemo pervenit.* non Augustinus, non Franciscus, non Benedictus, non Bernardus, non Thomas, non Paulus, non Joannes Evangelista, non etiam pervenit huc ipsemet Baptista, licèt post conceptionem, in utero sanctificatus. verbo, huc non pervenerunt omnes simul electi, tam terrigenæ, quàm Cœlites, in unum conferti, ac congregati, ita ut omnium Sanctitas, gratia, ac celsitudo, si summâ unâ computetur, minimè quidem ad eum perventura sit gradum, quem Virgo Deipara in suâ Conceptione purissimâ transcendit.

§. 7. *Anagramma.*

CatenaM, VeL Væ ADæ, 420.
sIne Labe, Ignoras!

Catenam, vel vae primi Adam tu ignoras!

Versio litteralis

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS LXI.

§. I. *Scriptura.*

421. Deipara, In Ipso belli principio obVMbrata.

Psal. 139. v. 8. *Obumbrasti super caput meum, in die belli.*

Consultissimè piissimus quondam Rex, ac Propheta David, tot bellis circumdatus, tot peri-

culis expositus, tot hostibus, tam exteris, quàm intestinis, ad intercessionem quæsitus, Divinum frequenter postulabat auxilium, Cœlique protectionem implorabat, talia ad Dominum emittens suspiria: *A resisten-* Psal. 16.
tibus dextera tuæ custodi me, ut pupillam v. 8.
oculi: sub umbrâ alarum tuarum protege me!
Expertus enim verò sæpè sapius fuit, quàm

quàm securus subsistat ille, media quamvis inter pericula, qui validissimis Divinæ protectionis alis jugiter obumbratur.

Sed nonne idipsum experta, purissima quoque Numinis Genitrix **MARIA**? quæ in ipso mortalis vitæ principio, ad bellum confestim evocata, gloriosam retulit de hoste victoriam, omnibus licet reliquis, simili conflictu miserè debellatis. Veruntamen, quale fuerit bellum illud, qualive commissum tempore, perquiritis? Audite! *Diem belli fuisse existimo, & etiamnum esse, illud cujuslibet conceptionis instans, in quo dæmon, inustâ originali maculâ, dominari solet de animâ.* quemadmodum enim in bello, una decertantium pars, quâ potest, alteram invadit, possessionibus privat, Urbes, ac mœnia demolitur, bona diripit, ac ipsam etiam vitam quandoque extinguit, multos præterea in diram servitutem abducit, inque summam eos detrudit calamitatem; sic per peccatum originis, homo nobilissimè à DEO creatus, & in summâ dignitate, pulcherrimâque justitiæ possessione collocatus, eâ deicitur, Divinâ gratiâ spoliatur, ac in eam detruditur calamitatem, ut statim ab ipso conceptu fiat immundus, & naturâ sit iræ filius, peccati servus, morti obnoxius, sed & hujus mundi principi, Satanæ subditus, ac demùm, sive corpus ejus, sive animam spectemus, à primævo illo statu, qui Adæ adhuc innocenti contigit, in alium longè deteriorem commutatus. Sed quid? Triumphabat ergò, aut dominabatur infernalis inimicus de ipsâ etiam **MARIÆ** Virginis purissimâ animâ? privabatne illam quoque pretiosissimâ gratiæ, ac justitiæ possessione? minimè. sedit hæc potiùs *in die belli*, seu primo illo instanti securissima, sub umbrâ illius, quem desideraverat, Filij, ex purissimo quondam utero suo, in salutem omnium, progressuri, ac infinitis passionis suæ meritis mundum redempturi. sic enim, Sacris in can-

ticis ipsa loquitur: *Sub umbrâ illius, quem desideraveram, sedi.* quod clariùs insinuare videtur, cum Davide dicendo: *Obumbrâsti super caput meum, in die belli.* quemadmodum enim *dies belli*, ut suprâ diximus, instans est conceptionis, sic *caput* est vitæ principium, à conceptione desumptum. quod innuere videtur præclara doctissimi Abulensîs in hunc locum expositio, sic de felicissimâ Virginis obumbratione, ac singulari victoriâ discurrentis: *Principium vitæ Beate Virginis obumbratum fuit, ab instanti conceptionis, ex vi prævisionis meritorum CHRISTI, & nullam contraxit maculam originalem: unde gratias agens DEO, pro tanto beneficio, dixit: obumbrâsti super caput meum in die belli.* hæc ille: O felicissimam ergò Divini adjutorij **MARIÆ** impensi umbram! O singularè è prævisis Christi meritis, protectionem, omnîs prorsus peccati imò peccati umbræ, jam in ipso belli, seu conceptionis principio exclusivam! verè **MARIÆ** tam gratiosè conceptæ congruit illud Ovidij:

Caput insuperabile bello.

cui Seraphicus etiam Bonaventura merito gratulabundus accinit, his verbis: *O MARIA! Dominus tecum fuit, tecum est, tecum erit. Tecum fuit in conceptione, Te obumbrans adversus omnia peccati originalis ignea tela.* Nos verò, qui in hac *die belli*, confestim miserè devicti, originale vulnus accepimus, ejusdemque cicatricem etiamnum circumferimus, obumbrari saltem imposterum studeamus: & quemadmodum (attestantibus Apostolorum actibus) in plateas ejecti sunt infirmi, & positi in lectulis, ac grabatis, ut veniente Petro, saltem umbra illius obumbraret quemquam illorum, & liberarentur omnes ab infirmitatibus suis, sic provolvamur & nos, in animâ per peccatum fauciati, ad portam Divinæ misericordiae, ut, interveniente **MARIA**, sine labe conceptâ, saltem umbra illius nos obumbret, quatenus ab omnibus animæ nostræ infirmitatibus liberati, ad visionem beatificam ad-

mit-

Cant. 1.
v. 3.

L. 11.
Metam.

In Spec.
Virg. 61

c. 5. v. 11
& seq.

mittamur, absque omni umbrâ clarissimam.

§. 2. *Authoritas.*

422. S. Ioannis ChrIjostomi, De InnoCente, aVrea sententia.

1. *Magnum reverà Virgo hæc mundi miraculum est; ecquid enim, in rerum universitate, queat hac majus, & sublimius inveniri? sola hæc Cælum, & terram amplitudine superavit; quidnam illâ Sanctius? non Propheta, non Apostoli, non Martyres, non Patriarcha, non Prophetæ, non Angeli, non Throni, non Dominationes, non Cherubin, non Seraphin, non aliud denique quidpiam inter creatas res, visibiles, aut invisibiles, unâ hac majus, aut excellentius inveniri potest. Homil. in Hypopant. Dom.*
2. *Memoriam agentes Sanctissima, incontaminata, super omnes benedicta, gloriose Domine nostræ, & semper Virginis MARIE. In Liturgiâ pro Sanctissima immaculatâ, super omnes binedicta Domina nostrâ Deiparâ. Tom. 5.*
3. *Verè dignum est, glorificare Te Deiparam, & semper beatissimam, & penitus immaculatam matrem DEI nostri, honorabiliorem Cherubim, gloriosorem incomparabiliter Seraphin. Ibid.*
4. *Missus est servus incorporeus, ad Virginem immaculatam: missus est à peccato integer, ad corruptionis expertem. Orat. in Annunc.*
5. *Restauratur per MARIAM, quod per Evam perierat, redditur per MARIAM vita, quæ per Evam fuerat interempta. Hom. de Arbor. Adam.*
6. *MARIA Abolitio antiquissimæ, rigidissimæ sententiæ. In Canon. S. Eliæ Proph.*
7. *Alabastrum nullâ infectum immunditiâ. Orat. 3. de Annunc.*

§. 3. *Ratio.*

423. reDeMptoris nostri Conceptio IVsta In origine.

Christi Redemptoris nostri conceptio fuit iusta, justitiâ origi-

nalî, absque omni peccato. Ergo etiam Conceptio Beatissimæ Virginis. Conseq. Prob. Nullus potest nasci cum justitiâ originalî, nisi à parente, habente justitiam originalem: Sed Christus natus est in justitiâ originalî. Ergo Christus debuit nasci à matre habente justitiam originalem. Atqui peccatum originale eam destruit: Ergo per hoc, quòd conceptio Christi fuerit sine peccato, etiam B. Virginis debuit esse sine peccato. Confirm. Justitia originalis Christi fuit ejusdem perfectionis cum illâ, quæ fuit Adami: Atqui hæc non tantum dicit privationem omnîs peccati, verum etiam principium carens omnî peccato. Ergo etiam justitia originalis Christi non tantum dicit privationem omnîs peccati, verum etiam Matrem (tanquam sui respectivè principium) carentem omnî peccato.

§. 4. *Historia.*

FerdINANDI VICToria, ab 424. ILLibatâ DeIpara.

Laborabat per complures annos, licet irritò conamine, Ferdinandus III. Serenissimus Rex Catholicus, quatenus inclutam, & hætenus inexpugnabilem Granatensem Urbem ex infidelium manibus eripere, ac expugnare posset. quem in finem, tamdiu frustra attentatum, ad Virginis tandem Deiparæ adjutorium confugiens, votum, unâ cum Reginâ, Coniuge suâ Isabellâ, edidit, quòd si ejus intercessione, de prædictâ Urbe desideratam reportaret Victoriâ, mox Templum principale, seu Cathedrale ibidem, in immaculatâ Conceptionis honorem, magnificentius extruendum, consecrandum, ac eidem Virgini, sine labe conceptæ, solenniter dedicandum, curare vellet. Nec irrita celsère vota; paullo enim post, Anno nimirum Christi Millesimo, Quadringentesimo, Nonagesimo secundo, primâ Januarij, supernominata potentissima Civitas, nullo ex Ferdinandi militibus, homine inter-

terfecto, in vidtrices Regis gloriosi manus cessit, Rege ipso Boaldo sese Ferdinando submittente, ac omnia suæ ditionis loca principaliora ultrò evacuante. Mauris igitur omnibus jam Regno feliciter expulsis devictam Urbem solenniter introgressus Rex, alterâ statim die, magnam captivorum Christianorum (quos inter complures etiam Sacerdotes numerabantur) multitudinem, pristinae libertati restituit, ac unâ cum suis infinitas, post DEUM, grates Matri ejus immaculatæ referens, ejusdem potentissimæ intercessioni insignem hanc victoriam adscripsit, votumque prædictum fidelissimè protinùs adimplevit. *Cartagena lib. 1. bom. 19. §. 4. de arcavis Deip. P. Antonius Baling. &c.*

§. 5. *Symbolum.*

425.

CHRISTALLO DESVNT
VMBRÆ.

Hic globus, è purâ Chrystallo, luce refulget
Undique cadenti: non habet umbra locum.
Candet Chrystallo Conceptio clarior omni
Virginis: hinc maculæ non habet umbra
locum.

Dedit illi claritatem æternam. Sap. 6. 10. v. 14.

§. 6. *Antiquitas.*

VIRGINIS, MILITI SPONSANDÆ, 426.
PROTECTIO À GALEA.

EA bellatoribus Romanis consuetudo, ac concessâ à Ducibus suis erat licentia, ut quotiescunque Urbem aliquam, generosâ armorum dexteritate, occupâssent, & resistentibus pertinaciter incolis, transcensis nihilominus muris, victores extitissent, tum enimverò in omnes omninò, quos intrâ muros invenissent, tanto vindictæ impetu irruere possent, ut nè ipsis etiam infantibus, materno in utero, parcendum esset. Quòd si tamen militi, prædis, ac necibus intento, speciosa aliqua occurreret Virgo, cujus amore in tantum capi se sentiret, ut eam sibi in sponsam deligere vellet, galeam ipsæ suam, proprio capiti detractam, Virgini tali imponere deberet, quæ deinde Galea signum esset protectionis, & liberationis à morte, adedò quidem, ut ultrâ non liceret reliquis militibus, quantumvis sævissimis, ejusmodi puellam vel in minimo lædere, utpotè commilitonis cujusdam sui electam dilectissimam sponsam. quòd si verò furij adedò quis esset exagitatus, ut cæco quasi impetu in talem Virginem irruere tentaret, hæc solùm vœculæ erant periclitanti proferendæ: *Galeata sum.* quibus expressis, certissimam sibi protectionem, vitæque conservationem conciliabat.

Modò, quis ignorat, totum Adamiticum genus, ab irato ob transgressionem Numine, agmini infernali in prædam datum, non justitiâ tantùm originali privandum, sed & in animâ, nemine excepto, sine misericordiâ, dirè per originale occidendum? ita quidem, ut nec infanti materno in utero parcat, eoque ipso momento, cum dici potest: *Factus est homo in animam viventem. Gen. 2. v. 7.* infantulus occidatur in animâ, juxta illud: *In omnes homines mors pertransijt. Rom. 5. v. 13.* Attamen sola excipi-

26. cipiebatur, & singulari protectione gaudebat Virgo speciosissima, MARIA, quam Pater Coelestis in filiam, ex millibus dilectam, Filius in immaculatam Matrem, Spiritus Sanctus in intactam Sponsam delegerat, quae hinc seipsam verbis defendit: *ab eterno ordinata sum.* Prov. 8. v. 23. pro quo alij legunt: *coronata*, alij: *galeata sum.* Quamvis ergo tartarei milites in eam, omni modo, armis originalis maculae tentarint irruere, non tamen permissum eis erat, vel in minimo illam

attingere, quae galea salutis ab ipsa Sanctissima Trinitate induta, speciosissimo modo à communi ruinâ cernebatur protecta.

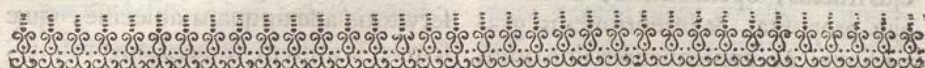
§. 7. *Anagramma.*

Virgo pia,
MVnDè ConCepta. 427.

Virgo! en eras pia, munda, et immaculata.

Versio litteralis.

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS LXII.

§. I. *Scriptura.*

428. Virgo à DoMIno ab InItIo ConCeptionIs possessa.

Proverb. c. 8. v. 22. *Dominus possedit me, in initio viarum suarum.*

Quis audeat contradicere, si DEUM, quem potentissimum omnium nostrum Creatorem ex Fide agnoscimus, legitimum hoc ipso Dominum, ac possessorem nostrum humillimè agnoscere non dubitemus? Tunc enim verò perfectè nos possidet, quandò Divinis ejus mandatis humiliter obsequentes, Sanctissimam ejus voluntatem adimplere in omnibus nitimur. Econtrà peccatores, qui Divina spernentes præcepta, diaboli voluntatem exequentur, legibusque mundi in DEUM impijs impiè subscribunt, ab ipso potiùs diabolo, quàm à DEO possideri, certissimum est.

Hinc gratulari sibi præ reliquis omnibus gloriosa poterat Virgo Deipara, dicendo: *Dominus possedit me, in initio viarum suarum*, utpote quæ nunquam peccati mancipium, à Domi-

no in initio viarum suarum, id est, ab æterno, in mente Divinâ possessa, & antequam quidquam faceret à principio, in immaculatam immaculati Agni destinata est Genitricem. Atque ut singularem hanc Virginis prærogativam ex ipso Conceptus Themate clariùs eruamus, singula Textus illius verba attentius perpendere juvabit. Et certè in primo jam vocabulo: *Dominus* non exiguum latet mysterium. cur enim dicitur: *Dominus possedit me*, & non potiùs: *DEUS possedit me*? Sed ecce! cùm in Conceptione Beatae Virginis, Creator generis humani, tanquam absolutus Dominus, nullo positivo jure adstrictus, se gessisset, gratiosè cum illâ dispensando, in universalî Lege de contrahendâ labe peccati originalis, idè ad id significandum, non verbum *DEUS*, sed *Dominus* usurpavit. Ut autem Verbi *Possedit* efficaciam similiter comprehendamus, notare imprimis oportet, DEUM, ut universi Creatorem, ac Dominum, in omnes creaturas suas, præsertim ratione donatas, ex doctrinâ D. Thomæ, non proprietatis modò jus, sed possessionis habere, quamdiù vi-

D d

de-